

Janusz Ostoja-Zagórski, Anthony Harding

Danby Rigg. District: Cleveland

Informator Archeologiczny : badania 23, 101

1989

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

BADANIA ZAGRANICZNE

Anglia

DANBY RIGG
District: Cleveland

Polska Akademia Nauk Instytut Historii
Kultury Materialnej Zakład Archeologii
Wlkp. Uniwersytet w Durham Department
Archeologii

Badania prowadzili: doc. dr hab. Janusz Ostoję-Zagórski (IHKM PAN) i dr Anthony Harding (Uniwersytet w Durham). W badaniach udział wzięli absolwenci i studenci archeologii uniwersytetów w Durham, Manchester i Newcastle upon Tyne. Finansowała strona brytyjska. Cztery sezony badań. Kurhan i osadnictwo z epoki brązu.

Kontynuowano prowadzone od 1984 r. studia nad przemianami środowiska przyrodniczego i formami jego eksploatacji w epoce brązu. Badania terenowe prowadzono na terenie Parku Narodowego — North Yorks Moors (północno-wschodnia Anglia). Realizowano je w br. w dwóch etapach. Pierwszy (1.07.1989-15.07.1989) obejmował archeologiczne badania sondażowo weryfikacyjne, drugi (16-30.07.89) powierzchniowo-weryfikacyjne i przyrodnicze w obrębie całego mezoregionu osadniczego.

A. Archeologiczne badania sondażowo-weryfikacyjne:

Kontynuowano rozpoczęte w 1986 r. badania eksploracyjne kurhanu z epoki brązu (nr 235). Badania te miały na celu ustalenie chronologii obiektu jak i weryfikację znanych z literatury popularnonaukowej danych na temat jego budowy. Badany przez nas kurhan został wstępnie rozpoznany w 1863 r. i opisany następnie przez J.C. Atkinsona („Gentlemen's Magazine” 1863, s. 440-443). Ustalono wówczas, iż centralnym elementem konstrukcyjnym był duży stojący kamień („standing stone”) o wysokości 2,75 m. U jego podnoża miały zostać zdeponowane szczątki kostne, które się jednak nie zachowały. Wyniki badań prowadzonych w br. potwierdziły i w wielu wypadkach uściśliły wcześniejsze ustalenia na temat konstrukcji kurhanu. Nie doprowadziły jednak do odkrycia materiału osteologicznego. Pobrano wiele prób do datowań C-14. Uzyskany w trakcie badań materiał zabytkowy stanowiły: dwa wióry krzemienne oraz mały fragment naczyńa glinianego. Wstępna analiza uzyskanych materiałów źródłowych potwierdziła wcześniejsze ustalenia na temat metryki chronologicznej badanego kurhanu. Został on usypany we wczesnych fazach epoki brązu.

B. Badania powierzchniowo-weryfikacyjne i przyrodnicze:

Obok prac wykopaliskowych prowadzono również badania powierzchniowo-weryfikacyjne. W dalszym ciągu weryfikowano lokalizację znanych z badań amatorskich punktów osadniczych. Badaniami tymi objęto całą powierzchnię mezoregionu osadniczego. W ich trakcie ustalono lokalizację mikroregionów osadniczych: Crown End-Westerdale Moors, Box Hall, Casleton Rigg, Danby Rigg, Egton Moors, Murk Mire and in Moor i Egton Low Moors. Mikroregiony te tworzył system osad sezonowych rozlokowanych wokół systemów pól uprawnych i sytuowanych na obrzeżach cmentarzysk. Większość stanowisk w ramach poszczególnych mikroregionów została zlokalizowana w trakcie poszukiwań amatorskich, jednak ich lokalizacja na mapach w skali 1:25.000 wymagała szeregu istotnych korekt.

Badaniom powierzchniowo-weryfikacyjnym towarzyszyły badania specjalistyczne — przyrodnicze. W ich trakcie pobrano wiele prób do analiz palynologicznych jak również ukończono prace analityczne dla profilu pylkowego (North Gill 5).

Badania będą kontynuowane w 1991 roku.

Cypr

NEA PAPHOS

Stacja Archeologii Śródziemnomorskiej
UW w Kairze

Badania prowadziła misja kierowana przez prof. dr. hab. Wiktora A. Daszewskiego w składzie: prof. dr. hab. Zofia Sztetyllo, dr Jolanta Młynarczyk, dr Eudoksja Pappucci-Władyska (archeologowie), dr hab. inż. arch. Stanisław Medeksa (architekt) i p.